

Sygnatura akt I C 297/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 sierpnia 2017r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Dziwiński

Protokolant: Aneta Bącal

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 sierpnia 2017r. w K.

sprawy z powództwa U. 3 Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W.

przeciwko A. B.

o zapłatę

I powództwo oddała;

II zasądza od strony powodowej U. 3 Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. na rzecz pozwanego A. B. kwotę 3.617,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3.600,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 297/17

UZASADNIENIE

Strona powodowa U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego A. B. kwoty 18 516,35 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienia od dnia wniesienia pozwu oraz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2 400,00 zł. Uzasadniając swoje stanowisko podała, iż A. B. zawarł z (...) Bank S.A. w dniu 07.11.2015 r. umowę bankową, na podstawie której pozwany otrzymał określone środki pieniężne. Pozwany nie wywiązał się z przyjętego na siebie zobowiązania, nie regulując na rzecz Banku płatności w sposób przewidziany w Umowie. W związku z naruszeniem przez pozwanego postanowień łączących strony stosunku zobowiązaniowego, Bank wykorzystał przysługujące mu uprawnienie do wypowiedzenia umowy. Na skutek złożonego przez Bank oświadczenia o wypowiedzeniu umowy uległa ona rozwiązaniu, co doprowadziło do powstania wymagalności całej kwoty niespłaconego przez A. B. kapitału wraz z kwotą odsetek umownych stanowiących część odsetek raty kapitałowo-odsetkowej za okres obowiązywania umowy oraz odsetek karnych za opóźnienia naliczonych od zadłużenia przedterminowego. W dniu 27.04.2015 r. (...) Bank S.A. zawarł z powodem U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. umowę przelewu wierzytelności, cedując na jego rzecz całość praw i obowiązków wynikających z umowy zawartej przez pozwanego z wierzycielem pierwotnym.

W odpowiedzi na pozew pozwany A. B. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od strony powodowej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Uzasadniając swoje stanowisko podał, iż strona powodowa zgłoszone w pozwie żądania uzasadnia zapisami zawartymi w wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu, jednakże wyciągi te pozbawione są mocy prawnej dokumentów urzędowych i mogą stanowić tylko dowód, że określona kwota wierzytelności wpisana jest w księgach rachunkowych względem określonego dłużnika na podstawie np. cesji. Dokumenty te zdaniem powoda potwierdzają sam fakt zdarzenia w postaci cesji wierzytelności, nie stanowią jednak dowodu ani skuteczności jej dokonania ani istnienia wysokości

nabytej wierzytelności. Ponadto pozwany podnosi, iż z przedłożonych przez stronę powodową dokumentów nie wynika, by przedmiotem przelewu była wierzytelność kredytodawcy względem pozwanego wynikająca z umowy kredytu z dnia 07.11.2005 r. W ocenie pozwanego roszczenie strony powodowej nie zostało wykazane w sposób umożliwiający uwzględnienie żądania dochodzonego pozwem. Ponadto podniósł, iż roszczenie dochodzone w niniejszym postępowaniu uległo przedawnieniu.

SĄD USTALIŁ NASTĘPUJĄCY STAN FAKTYCZNY

(...) Bank S.A. w dniu 27 kwietnia 2015 r. zawarł z U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. umowę przelewu wierzytelności, cedując na jej rzecz całość praw i obowiązków wynikających z umów bankowych pierwotnego wierzyciela. W wyciągu z elektronicznego załącznika do umowy cesji wskazano, że kredytobiorcą był pozwany A. B.. Potwierdził to wydany przez stronę powodową wyciąg z ksiąg rachunkowych Fundusz u Inwestycyjnego z dnia 27.02.2017 r.

Dowód:

- wyciąg z rejestru funduszu inwestycyjnych (k: 32)
- odpis KRS (k: 33-34)
- kserokopia umowy przelewu wierzytelności (k: 41-48)
- wyciąg z ksiąg rachunkowych Funduszu Sekurytyzacyjnego (k: 16-17)

Dnia 08.05.2015 r. pozwany A. B. został wezwany do zapłaty długu wynikającego z umowy kredytu nr (...) z dnia 07.11.2005 r.

Dowód:

- kserokopia wezwania do zapłaty z dnia 08.05.2015 r. (k: 52)

SĄD ZWAŻYŁ CO NASTĘPUJE

Ustaleń powyższych Sąd dokonał na podstawie dokumentów przedłożonych przez stronę powodową. Pozwany zakwestionował istnienie wierzytelności i jej cesję, powód zaś nie podjął jakiejkolwiek aktywności dowodowej zmierzającej do wykazania swoich twierdzeń.

Wedle art. 509 k.c., wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Strona powodowa U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. jako podstawę swojego roszczenia wskazała umowę kredytu, która według twierdzeń pozwu została zawarta między (...) Bank S.A a pozwanym A. B.. Następnie wierzytelność przez umowę przelewu wierzytelności nabyła strona powodowa U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W..

Pozwany zarzucił brak legitymacji czynnej po stronie powoda w niniejszej sprawie z uwagi na brak dokumentów świadczących o skutecznym przejściu na powoda zindywidualizowanej i istniejącej w stosunku do niego wierzytelności. W ocenie Sądu nie sposób nie zgodzić się ze stanowiskiem A. B., gdyż z przedłożonych przez powoda dokumentów nie wynika, aby przedmiotem przelewu była wierzytelność wynikająca z umowy kredytu z dnia 07.11.2005 r. względem pozwanego. Tylko kompletna umowa cesji wierzytelności może potwierdzać legitymację czynną strony powodowej. Strona powodowa nie przedłożyła całej umowy cesji wierzytelności, na którą się powołuje i z której wynikało by istnienie i zasadność jej żądania..

Zgodnie z art. 194 ust. 1 Ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (t.j.: Dz.U.2014.157) księgi rachunkowe funduszu sekurytyzacyjnego, wyciągi z tych ksiąg podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych funduszu i opatrzone pieczęcią towarzystwa zarządzającego funduszem sekurytyzacyjnym oraz wszelkie wystawione w ten sposób oświadczenia zawierające zobowiązania, zwolnienie z zobowiązań, zrzeczenie się praw lub pokwitowanie odbioru należności mają moc prawną dokumentów urzędowych oraz stanowią podstawę do dokonania wpisów w księgach wieczystych i rejestrach publicznych. Jednak moc prawna tych dokumentów urzędowych, nie obowiązuje w odniesieniu do dokumentów wymienionych w tym przepisie w postępowaniu cywilnym (ust. 2).

Faktem jest, iż strona powodowa przedłożyła wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu Sekurytyzacyjnego, jednakże stanowi on jedynie dokument prywatny w rozumieniu art. 245 k.p.c. oraz pozbawiony jest mocy prawnej dokumentu urzędowego w postępowaniu cywilnym zgodnie z art. 194 ust. 2 ustawy z 2004 roku o funduszach inwestycyjnych (wyrok SA w Białymstoku z dnia 25 lutego 2015 r., I ACa 824/14 - Lex nr 1661137). W tym miejscu należy wspomnieć, iż poglądy judykatury i doktryny są zgodne. Na przykład w uzasadnieniu wyroku SN z dnia 13 czerwca 2013 r., V CSK 329/12 cyt: „ Dane ujmowane w księgach rachunkowych funduszu oraz wyciągu z tych ksiąg mogą stanowić dowód jedynie tego, że określonej kwoty wierzytelność jest wpisana w księgach rachunkowych względem określonego dłużnika na podstawie opisanego w tych księgach zdarzenia, np. cesji wierzytelności. Dokumenty te potwierdzają więc sam fakt zdarzenia w postaci cesji wierzytelności. Nie stanowią one jednak dowodu na skuteczność dokonanej cesji wierzytelności oraz istnienia i wysokości nabytej wierzytelności.

U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. w niniejszej sprawie przedłożył kserokopie dokumentów niepotwierdzonych „za zgodność z oryginałem”. W orzecznictwie SN wyrażono kategoryczne stanowisko, iż takie dokumenty nie mają mocy dowodowej i nie mogą być uznane za środek dowodowy, o którym mowa w art. 308 k.p.c. Środki te mają przedstawiać rzeczywistość poprzez zawarte w nich obrazy lub dźwięki, a nie przez opisy wyrażane pismem. Dowody w postaci fotokopii dokumentów, bez stwierdzenia ich zgodności z oryginałem, nie są dokumentami w rozumieniu k.p.c., stąd też nie tylko zbędna, lecz wręcz niedopuszczana jest analiza ich treści i formy. Nie są to bowiem dowody, które mogą być poddane analizie (wyr. SN z 7.7.2004 r., I CK 32/04). Konsekwencją nieposiadania przez kopie cech dokumentu jest brak podstaw do łączenia z nimi domniemań, z jakich korzystają dokumenty (wyr. SN z 9.06.2009 r., II CK 49/09). Odmienne ujęcie tego zagadnienia prowadziło do obejścia przepisów o dowodzie z dokumentu.

W niniejszej sprawie obowiązywała zasada kontrydiktoryjności, zgodnie z którą strony są zobowiązane do wskazania dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Wynika to z przepisu art. 6 k.c. oraz art. 232 k.p.c., które nakładają obowiązek wykazania takich twierdzeń. W niniejszej sprawie strona powodowa U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. działająca przez zawodowego pełnomocnika miała skutecznie udowodnić swoje twierdzenia przede wszystkim przedstawić kompletną umowę cesji wierzytelności, na podstawie której dochodzi od pozwanego roszczenia. Jednak przedłożone dokumenty nie dowodzą istnienia zadłużenia pozwanego, ani skutecznego nabycia przez stronę powodową jakichkolwiek wierzytelności wobec A. B..

Ponadto powód podniósł zarzut przedawnienia roszczenia dochodzonego w niniejszym postępowaniu. Zgodnie z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, trzyletni ogólny termin przedawnienia odnosi się do roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. W literaturze i orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, że działalność gospodarczą cechuje: profesjonalny charakter, podporządkowanie regułom opłacalności i zysku lub zasadzie racjonalnego gospodarowania, działanie na własny rachunek, powtarzalność działań i uczestnictwo w obrocie gospodarczym. Należy zgodzić się, iż w niniejszej sprawie mamy do czynienia ze świadczeniem związanym z prowadzeniem działalności gospodarczej przez wierzyciela pierwotnego (...) Bank S.A. Bezspornie należy zgodzić się, iż roszczenie U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. w stosunku do pozwanego gdyby istniało, uległoby trzyletniemu terminowi przedawnienia. Z twierdzeń strony powodowej wynika,

że do wypowiedzenia umowy miałyby dojść dnia 8.06.2007r., natomiast w dniu 27.02.2017 r. strona pozwana złożyła pozew w niniejszej sprawie.

Z tych względów powództwo jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu.

W punkcie II sentencji w myśl przepisu art. 98 k.p.c. zasądzono od powoda U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W., jako strony w całości przegrywającej proces, na rzecz pozwanego A. B. kwotę 3 617,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Na kwotę tę składały się: 3 600,00 zł – wynagrodzenia adwokata, 17,00zł – opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Sygn. akt I C 297/17

ZARZĄDZENIE

1.Odnotować

2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi strony powodowej

- radcy prawnemu A. K.